



Дорогі жінки академії!
Прийміть сердечні вітання
із святом весни, краси
і ніжності
- з Міжнародним жіночим
днем - 8 Березня!

... And the Earth turns around only for YOU

РЕГІОНАЛЬНА МОЛОДІЖНА ГАЗЕТА №2 (18) 12.03.2003

ВІЗИТИ

Антоніна КОХАН



Фото І. Чирченка

СЕРГІЙ ТИГІПКО: «БАНКІВСЬКА СИСТЕМА МАЄ БУТИ ПОТУЖНОЮ І НАДІЙНОЮ»

ВІЗИТ ГОЛОВИ НБУ ДО АКАДЕМІЇ СТАВ ДЛЯ НЕЇ ПЕРЕЛОМНИМ...

Стабільна гривня, створення умов для діяльності комерційних банків, повернення банкам довіри вкладників, видача довгострокових кредитів, іпотечне кредитування – ці та інші завдання, за словами його керівника, вбачає для себе пріоритетними Національний банк України.



Фото "Академія-ТВ"

Відвідини Сергієм Тигіпком Сумщини, звичайно ж, були пов'язані з ознайомленням з Українською академією банківської справи, про яку він досі був тільки начуваній. З усього було видно, що побачене перевершило всі його очікування.

Що ж – Європа! А для преси скажу, що Національному банку ще треба досягти рівня Манежу, - не приховував свого захоплення високий гість.

Він ознайомився з усіма перевагами цього прекрасного спортивного комплексу і був досить щирим на похвалу. Потім була зустріч із студентами та викладачами Української академії банківської справи. Сергій Тигіпко намагався привернути до себе аудиторію, розраховував на неформальну бесіду, тому спершу трохи розповів про себе, як

сам сказав, щоб присутні мали уявлення, з ким мають справу. Йому 43 роки, за освітою інженер-металург, у Дніпропетровську здобув освіту і там же розпочав кар'єру, що на ті часи тісно переплелася з комсомолом. На початку 90-х ця партійна ієрархія луснула. Саме тоді, коли зважив усі перспективи, які нашоували на капіталістичний лад, де все пов'язано з рухом фінансів, народилося рішення створити банк. «Приватбанк» став втіленням задумів С.Тигіпка, міцною банківською установою з валютним фондом в 3 млрд. доларів. А ще була робота радника Президента, віце-прем'єр-міністра, голови партії «Трудова Україна».

Голова Національного банку підкреслив, що на сьогодні утримання стабільної ситуації в Україні - справа не лише Нацбанку. Має доміну-

вати комплексний підхід, що передбачає перегляд податкового законодавства, здійснення приватизації, відпрацювання механізму банкрутства. Необхідні галузеві реформи в енергетичному комплексі, сільському господарстві. Необхідно збільшити економічне зростання з 4% до 6-8, інакше руху вперед просто не буде. Зараз чимало говориться про відсутність інвестиційних потоків у вітчизняну економіку, про неможливість довгострокового кредитування, що ускладнюється відсутністю певної надійної застави для банків, про ускладнення перспектив розвитку іпотечного кредитування АПК, про необ-

хідність надійного захисту кредиторів - і це всі ті питання, що вимагають негайного вирішення. Далеке від досконалого лізингове законодавство, яке мало б упорядкувати правила відрахування податків та оформлення майна. Було названо чимало проблем, над якими вже зараз триває робота.

Банківська система це та галузь, де потрібні не революційні, а еволюційні зміни, - говорив С.Тигіпко. - Якщо Кабміну дійсно притаманні «хірургічні» методи, то нам їх застосовувати не доведеться. Будемо вживати всі заходи, щоб втримати 1,5% інфляції за місяць - вже ця стабільність

відкриє додаткові можливості. У Нацбанку є чимало важелів, щоб стримувати ріст інфляції.

На важливості кредитування фізичних осіб Сергій Тигіпко зробив особливий наголос. По-перше, у такий спосіб, коли гроші зосереджуються не в одних руках, зникає кредитний ризик, а по-друге, що певно, більш важливо, зростає довіра та прихильність населення до банків. Меблі, побутова техніка - що завгодно повинно купуватися в кредит, і таку думку голова НБУ провів не випадково. Центральною національною ідеєю України (про відсутність якої так багато говорять) має стати добробут звичайної української родини, - цією думкою був пронизаний його виступ.

Повертаючись до теми УАБС, Сергій Тигіпко дав високу оцінку всьому, що було зроблено за ці роки - створенню матеріальної бази вузу, достатньо високої якості знань та навчального процесу. Зрештою, цей рівень повністю відповідає тим капіталовкладенням, що були виділені на розвиток академії в сумі, що сягає 100 мільйонів гривень. Питання підготовки кадрів для банківських установ є на сьогодні надто актуальним - фа-

хівців просто не вистачає. В академії він вбачає вищий навчальний заклад, покликаний кардинально поліпшити ситуацію.

Відомо, що у відповідь на депутатський запит в Банківській академії та Львівському банківському інституті працювали комісії з перевірки використання фінансових ресурсів.

Ми повинні пильно слідкувати за використанням державної копійки, - так пояснив цей факт керівник НБУ. - Зараз вивчаємо результати перевірок. І якщо виділялись кошти на будівництво, то обов'язково мали проводитись тендери, залучатись до виконання робіт місцеві фахівці...

За словами голови, Легкоатлетичний манеж слугуватиме студентам та академії і питання фінансування буде вирішуватись. Досить чіткою була його позиція відносно чутко про об'єднання сумських вузів в один: Нацбанк зацікавлений в академії і ні в яке інше відомство віддавати її не збирається, аби не втратити процес підготовки фахівців як важливу систему в банківській сфері.

Сергій Тигіпко окреслив перед академією цілком чіткі та відповідальні завдання: наукове забезпечення банківської діяльності, підвищення кваліфікації працівників системи НБУ, підготовка висококваліфікованих фахівців для вітчизняної банківської системи, що обов'язково має включати вивчення іноземних мов та стажування. Над вирішенням усіх цих питань плідно працюватиме увесь колектив Банківської академії.

Наталія ДАНИЛЕНКО

СПОРТ



Фото "Академія-ТВ"

У МАНЕЖІ - ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

З 17 по 19 лютого 2003 року в Універсальному легкоатлетичному манежі відбулася першість України з легкої атлетики серед юніорів, а з 20 по 23 лютого - чемпіонат України з легкої атлетики. Такі представницькі змагання в Сумах проходили вперше. З цього приводу ми мали бесіду із завідувачем кафедрою фізичного виховання УАБС Леонідом Пилипесом.

Леоніде Петровичу, де раніше проводилися чемпіонати України з легкої атлетики?

Чемпіонати України проводяться щороку, в різних містах. Проте в них проходили чемпіонати, так би мовити, роздільні, з окремих дисциплін. Наприклад, з бігових

видів - у Львові, з метань - у Броварах, із стрибків - у Києві. Тобто, застосовувалася вузька спеціалізація. Чому? Тому, що організувати повні чемпіонати не дозволяла матеріальна база. Облаштування манежів не відповідало міжнародним нормам і стандартам IAAF.

А що ви можете сказати про наш Універсальний легкоатлетичний манеж?

На підставі офіційних документів Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту, до офіційного переліку баз олімпійської підготовки входять 14 спортивних споруд України. Проте на сьогодні тільки дві з них повністю відповідають стандартам для проведення змагань та навчально-трену-

вальних зборів. Це Центральний стадіон «Олімпійський» в м. Київ і легкоатлетичний манеж Української академії банківської справи. Тому вибір Сум для проведення чемпіонату, зокрема, нашого манежу, - не випадковий. Саме тут можна провести змагання з будь-якого легкоатлетичного виду спорту. Отже, вперше в Україні в Універсальному легкоатлетичному манежі зібралися спортсмени на справжнє зимове свято королеви спорту. Тут проходили змагання з бігу на 60 м, 200 м, 400 м, 800 м, 1500 м і 3000 м; 2000 м з перешкодами, 60 м з бар'єрами; із стрибків у висоту з розбігу; із стрибків у довжину з розбігу; із стрибків з жердиною, з потрійного стрибка, із штовхання ядра, а також із семи-та

п'ятиборств. Такої кількості легкоатлетичних видів, думаю, навіть досвідчені спортсмени не пам'ятають. Важливо, що на цьому чемпіонаті відбувся відбір кращих спортсменів в Олімпійську збірну команду України, а переможці незабаром поїдуть до м. Бірмінгем (Англія) на чемпіонат світу з легкої атлетики.

Скільки спортсменів приїжджало до Сум?

У першості України серед юніорів взяло участь близько 400 спортсменів і стільки ж змагалось у Чемпіонаті з легкої атлетики. Серед почесних гостей і організаторів цих заходів був олімпійський чемпіон, заслужений майстер спорту з легкої атлетики, член Міжнародного Олімпійського комітету Валерій Борзов.

(Дані - на 2-й стор.)

Наталія ДАНИЛЕНКО

СПОРТ

У МАНЕЖІ - ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

(Продовження. Початок на 1-й стор.)

Серед учасників змагань ми побачили олімпійську чемпіонку з потрійного стрибка Інессу Кравець, призерів Олімпійських ігор Олену Говорову (стрибок у довжину), Романа Шуренка (стрибок у довжину), чемпіона Європи з штовхання ядра, уродженця Білопільля Юрія Білонога, чемпіонку світу з штовхання ядра Віту Павлиш, чемпіона Європи із стрибків у довжину з розбігу Віктора Лукашевича, рекордсменку світу із стрибків у висоту з розбігу Іну Бабакову, учасника фіналу Олімпійських ігор, майстра спорту міжна-

родного класу (біг 400 м з бар'єрами) Геннадія Горбенка та ін.

- Три дні на трибунах, як то кажуть, яблуку не було де впасти. Вперше спортсмени отримали таку прекрасну споруду, таку глядацьку підтримку, про що вони постійно говорили в своїх інтерв'ю після перемог.

- Чи брали участь у цьому чемпіонаті сумчани?

- Звичайно. Збірна команда нашої області теж була представлена на чемпіонаті. А оскільки тепер ми маємо чудову базу для тренувань, то, сподіваюсь, незабаром кращі тра-

диції, закладені нашими знаменитими земляками Володимиром Голубничим і Володимиром Куцом, будуть продовжені. Відрадно, що в складі збірної області виступили і студенти нашої академії – багатоборці Роман Молодика та Іван Молодика (біг на 800 м), Яна Крушинська (біг на 800 м), Олексій Сердюченко (стрибки в довжину з розбігу), Олександр Петренко (біг на 800 м) та ін.

- Звичайно, вони не перемогли олімпійців-професіоналів, але залікові очки для збірної команди області дали. Слід особливо відзначити Яну Крушинську (10-те місце) та Олександра Петренка, які поліпшили особисті досягнення.

- Отже, свято королеви спорту відбулося!



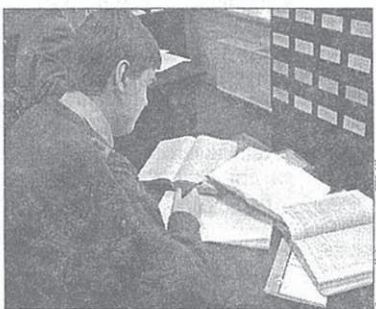
Фото "Академія-TV"

Наталія НЕЄЛОВА

ПРИОРИТЕТИ

Наталія ДАНИЛЕНКО

ТИЖДЕНЬ НАУКИ – НЕ ЗА ГОРАМИ



дення олімпіад. Зараз, відповідно до наказу Міністерства освіти, в академії проходить перший етап: студенти пробують свої сили в різних дисциплінах. Потім переможці змагатимуться в олімпіадах, які будуть організовані в базових вищих навчальних закладах. Вважаю, що це один із важливих інструментаріїв виявлення обдарованої молоді.

У нашому навчальному закладі вчиться багато талановитих, схильних до наукових пошуків студентів. На мою думку, ми маємо потенціал для того, щоб організувати в стінах академії Всеукраїнський олімпіаду з банківських дисциплін. Хоча для цього, розумію, потрібна серйозна підготовка. Але питання варте уваги. Загалом же наукова праця найбільше допомагає обдарованій молоді здобути високу кваліфікацію, а потім застосувати здобуті знання на практиці. Під час наукових конференцій та олімпіад студенти вчать захищати свої думки, рішення, переконання. А це прекрасні тренування для майбутніх фахівців. А вже сучасне життя, ринкові відносини змусять їх мало не щодня складати іспити на професійну зрілість. Тому весь наш навчальний процес повинен бути спрямований на те, аби допомогти майбутнім спеціалістам швидко і ефективно адаптуватися в реальному секторі економіки.

3 21 по 25 квітня в академії пройде традиційний тиждень науки. Уже сьогодні до нього ведеться серйозна підготовка. Студенти працюють над науковими роботами, прагнучи „перелопатити“ величезні списки літератури, вивчити і проаналізувати праці провідних вчених, щоб взяти їх на озброєння, а, можливо, і сказати своє слово в науці. Розповідає керівник Наукового центру УАБС Сергій Володимирович Зеленський:

- Передбачається, що на першому етапі Всеукраїнської студентської конференції актив кожної кафедри проведе слухання студентських робіт. Найкращі з них будуть представлені для участі на рівні академії, а потім, можливо, і на міжвузівському рівні України.

Ще одним важливим напрямком наукової діяльності молоді є прове-

МРІЇ

У ПЕРЕДЧУТТІ ВЕСНИ

Нарешті офіційно закінчується зима, передаючи свої повноваження весні. Звичайно, для всіх нас – це зміни. Цікаво, а як студентство та викладачі ставляться до цієї події? Ми звернулися до них із запитанням: «Що ви залишили зимі і чого чекаєте від весняної пори?» І ось що почули у відповідь.

Лілія, III курс:

- Одне кохання минуло, тепер чекаю на інше. А ще я зимі подарую свої зайві кілограми, втому та сірі будні. А від весни хотілося б отримати побільше енергії та прискорення життєвих процесів.

Дмитро, I курс:

- Зимі залишаю свої проблеми та здану сесію. Мені здається, я добре попрацював у своєму першому в житті семестрі. Про це свідчать гарні оцінки. Чекаю, що весна принесе побільше веселих подій, подорожей. А головне – глобальних змін.

Діна:

- Закінчилась зима, позаду багато веселих свят, зустрічей із стари-

ми друзями, подорожей до Києва, Чернігова. На жаль, я так і не відвідала лижної бази, але думаю, що ще встигну покататись на ковзанах.

Від весни, звичайно ж, чекаю як зовнішньої, так і внутрішньої краси, вечірніх прогулянок з теплом весняного подиху та почуттів.

Завжди у гарній формі кафедра фізвиховання.

Наталія Володимирівна:

- Зимі залишаю подорож до Карпат, яку б хотілося повторити.

Вікторія Борисівна:

- Було б добре від весни отримати щось нове, приємне, надзвичайне, але водночас і практичне.

Разом:

- А ще бажаємо, щоб наші студенти, найкращі з усіх студентів, залишилися у своїй чудовій формі. В цьому ми вам допоможемо від весни до весни. А ще запрошуємо усіх бажаючих 13 березня до спортзалу 3-го корпусу на змагання зі спортивної аеробіки.

Весела та точна кафедра вищої

математики.

Сергій Павлович:

- Чекаємо пробудження природи, народів, студентства. Прислухайтесь до дзвону в слові цім „весна“!

Олена Іванівна:

- Зимі хочу залишити гіпс на руці, а весною чекаю остаточного одужання.

Тайсія Іванівна:

- Дуже хотілося б, щоб на кафедрі зробили ремонт, бо незатишно у сирій аудиторії працювати. А ще чекаю здійснення інших життєвих бажань. І взагалі хочеться мати життя без турбот!

Бібліотекар юрфаку у відповідь на запитання сміється. Напевно, стільки веселого і доброго залишається зимі. Червоніє та знов сміється. Зрозуміло: ще більше радіощи чекає!

PS. Бажаємо усім вам, дорогі читачі, при заході про цю дивовижну пору року – весну – лише усміхатися і чекати гарних подарунків!

Людмила МИХАЙЛЕНКО

ЗАХОДИ



ЦВІТИ І СЯЙ, МОЯ ДЕРЖАВНА!

Під такою назвою відбулося свято рідної мови в Українській академії банківської справи. У повідомленнях студентів Ольги Богдаської, Тетяни Кириченко, Ірини Рибалко, Євгена Юрка та ін. підкреслювалося, що рідна мова – це та мова, яка пов'язує із своїм народом, із попередніми поколіннями, вона закладена генетично. Для людини, яка не розуміє значення рідної мови, вмовкає українська пісня, дума, легенда, прислів'я, перед нею зачиняє двері мистецтво рідного слова. Студенти розповіли, що на конкурсі мов, у Парижі 1934 року, українська мова посіла третє місце після французької та перської мов.

Кандидат філологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, відмінник освіти України Л.Бойченко говорила про значення мови у відновленні втрачених духовних цінностей, про високу естетичність української мови. Гаряче підтриманий був виступ доктора філософських наук, професора І. Мозгового, який розповів про цікаві факти свого життя, пов'язані з рідним словом і рідною мовою. Жвавий інтерес викликав виступ кандидата історичних наук, доцента

В. Трояна. Він щиро зізнався, що особлива любов до української мови прийшла разом із українською піснею. Віктор Григорович знає велику кількість милозвучних українських пісень і майстерно їх виконує. Про свою любов до української мови, українського слова розповіла бібліотекар Т.І. Деденок. Тетяна Іванівна згадала ті недалеки часи, коли на усіх рівнях зневажалась українська мова та вдалася палка любов до престижної російської мови.

При активній участі студентів було підготовлено святковий концерт з тематичною назвою: «Бринить, співає наша мова». Любов Желко і Яна Савченко майстерно читали поезію, звучала жива народна мова з уривка «Кайдашевої сім'ї» І. Нечуя-Левицького, передана Оленою Музиченко, Іриною Лузан, Катериною Ципілью. Зачарували присутніх пісні «Червона рута», «Калина» у виконанні Жанны Шкурат та Вікторії Лаврик. Справді, пророчими виявилися слова нашого земляка, поета Олександра Олеся, рядки з яких послужили назвою свята: «Навік пройшла пора безславна. Цвіти і сяй, моя державна!»

Леонід ПИЛИПЕЙ

ЗАЛІКОВКА

Наталія ВАСИЛЕНКО

ЮРФАК УЖЕ ГОТУЄТЬСЯ ДО ЛІТНЬОЇ СЕСІЇ

Відійшло у минуле напруження зимової сесії, і студентське життя входить у звичний, розмірений ритм. Результати зимових іспитів – це не лише кілька нових записів у заліковці, не лише знову виборена стипендія, а, можливо, й чиясь майбутня доля. Про підсумки складеної сесії ми попросили розповісти декана юридичного факультету УАБС, кандидата юридичних наук, доцента Віктора Сухоню.

- Ми задоволені тим, як наші студенти склали іспити. Абсолютна успішність становить 95%. Із 352 майбутніх юристів 63 – відмінники, 109 навчаються на «добре» і «відмінно». Вважаю, що це непогані результати. Хоча є і неприємні момен-

ти: за підсумками екзаменів нам довелося відрахувати 13 чоловік, які отримали по три незадовільні оцінки. На жаль, такий процес неминучий. Ми відраховуємо тих студентів, які не бажають вчитися, причому починаючи з молодших курсів. Зате серед старшокурсників у нас немає випадкових людей: всі знають, для чого прийшли до академії.

Загалом наші студенти (а я знаю майже всіх) навчаються успішно. Я б сказав, що з кожним семестром студенти демонструють все кращі знання. Хоча після екзаменів ми їм сказали: «Літня сесія буде ще складнішою, і до неї слід готуватися відповідально і серйозно протягом усього семестру».

СПОРТ

● БІАТЛОН

Нещодавно у м. Тарвізіо (Італія) проходила XXI Всесвітня зимова універсіада серед студентів. У складі збірної команди України з біатлону виступила і студентка факультету спеціальної економічної підготовки Оксана Яковлева. В естафеті 4x6км вона завоювала срібну медаль, ще раз довівши, що в УАБС вміють по-справжньому дружити із спортом.

● ВОЛЕЙБОЛ

У спортивному комплексі академії проходили змагання чемпіонату України з волейболу. Наша команда «Банківська академія – Газмаш» спершу зустрілася із «Зміївським енергетиком» з м. Комсомольськ Харківської області і перемогла його з рахунком 3:0. А через день відбувся напружений поєдинок сумчан із командою «Локомотив-2-Скіф» (м. Харків). У перших двох партиях перемогла наша команда, у наступних двох – харків'яни. І тільки в'яті партія стала вирішальною, в якій виграли наші волейболісти. Загальний рахунок матчу – 3:2.

● ТЕНІС

Наші студенти Олексій Сарматов, Віктор Кальянов і Олександр Тужилін взяли участь у складі сумської команди у чемпіонаті України з настільного тенісу (суперліга), що проходив у спортивному залі Української академії банківської справи. Наша команда «Локомотив» зустрічалася з командою «Дніпр» (м. Дніпропетровськ) і отримала впевнену перемогу.

● ТХЕКВОНДО

Нещодавно у Хмельницькому відбувся перший вид VI літньої Універсіади України з тхеквондо серед вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, в якій взяла участь 39 вузів України. Збірна команда УАБС посіла II почесне місце серед провідних вузів держави. Серед наших хлопців слід відзначити срібного призера Європи, майбутнього юриста Олександра Танчика та студентів-економістів Івана Кундіуса і Родіона Муйдінова.

СВЯТА

Наталія ДАНИЛЕНКО

«ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ!»

У рамках відзначення великого державного свята – Дня Соборності України – в стінах УАБС була проведена низка заходів. Так, в академічній бібліотеці була обладнана книжкова виставка «Соборність України: наше майбутнє», відбулись літературні читання «Батьківщина об'єднує нас». Та, напевне, найскрадішим заходом стало літературно-мистецьке свято «Любіть Україну!», яке проходило в актовому залі другого навчального корпусу.

Сцена, вбрана великим вишиваним рушником, самодіяльні артисти в гарних українських костюмах, відеосюжет, присвячений історичній даті, – усе це налаштувало глядачів на урочистий лад. Адже це подія, справді, досить значуща для нашої України як єдиної і неподільної держави. Концерт, підготовлений силами студентів і гостями академії, тепло сприймався присутніми і пролетів, мов одна мить.

Велично прозвучала пісня «Україно!» у виконанні Ганни Сергієнко. Зачарували високою майстерністю тріо бандуристів та танцювальний ансамбль «Сумські зорі» з Бу-

динку культури «Хімік», пісня «Сама собі біду маю» у виконанні Тетяни Купрійчук та «Пісня про Сумщину», яку подарувала глядачам Ірина Тернова.

Вірші Тетяни Медвідь та Олени Музиченко ще раз підкреслили, яка талановита молодь навчається в академії. Не можна було без хвилювання слухати акапельне виконання Яною Литовченко «Пісні про матір». Цей складний, проникливий твір, на мою думку, під силу тільки майстрам сцени. Проте і Яна виконала його майже на професійному рівні.

Шквал оплесків і сміху викликали перші театральні спроби наших студентів, які запропонували на суд глядачів уривки з «Кайдашевої сім'ї» та з «Ночі перед Різдвом», продемонструвавши ще одну грань таланту.

Коротеньке за тривалістю свято, яке провели Вікторія Теліженко і Денис Сафонов, залишило в пам'яті добрі враження. Не випадково ж один із поважних гостей, який був присутнім на ньому, зауважив: «Такий концерт не соромно показати і Президентів!».

САЛОН

Наталія ВАСИЛЕНКО

ФРЕСКИ ДІОНІСІЯ

На проголошення 2003-го роком Росії в Україні першою в УАБС відвідується галерея «Академічна». Нещодавно там відбувся мистецький вечір «Дионісій, живописець пресловутий», присвячений 500-річчю виконання фресок у соборі Різдва Богородиці Ферапонтового монастиря.

Керівник галереї Сергій Побожій розповів присутнім про те, що ЮНЕСКО проголосила ювілей фресок Дионісія найважливішою культурною подією року. І це не випадково, адже вони стали справді величезним духовним надбанням. Сергій Іванович показав альбоми і продемонстрував фільм, присвячений російському іконопису та творчості Дионісія. Живописець не був монахом, але все життя присвятив Господу, розписуючи разом зі своїми синами і учнями церкви на Півночі Росії та в Москві. Особливу цінність представляють виконані великим майстром та його помічниками фрески Ферапонтового монастиря. Виставка копій цих фресок у залах Третьяковської галереї викликала серед глядачів справжній фурор. На численні прохання відвідувачів експозицію було продовжено ще на кілька місяців. Мистецтвознавці вважають, що за силою таланту фігура Дионісія не поступається геніальному Андрію Рубльову.

Як завжди, Сергій Іванович підготував для гостей галереї сюрприз: зустріч з сумським художником Михайлом Юденковим, який у молодості (у вересні 1973 року) разом з другом-художником відвідав знаменитий монастир, познайомився і мав можливість насолоджуватися розписом, зняв любительський фільм. А ще на згадку про далеку поїздку у М.Юденкова залишилися деякі власні картини, щоденник і, звичайно, незабутні враження, якими він поділився з учасниками вечора.

Кілька століть тому, коли більшість населення Росії була неграмотна, ікони і фрески виконували суто культові, просвітницькі функції. Багатьом віруючим вони заміняли Біблію. І лише з другої половини XIX століття їх почали сприймати, як твори мистецтва. Тож який глибинний зміст, позитивна енергетика і сила таланту притаманні творам Дионісія, якщо і через півтисячі років вони здатні приковувати погляди і хвилювати серця глядачів!



САЛОН

Наталія ДАНИЛЕНКО

СВІТ ДУШІ РИММИ МИЛЕНКОВОЇ



Коли асистент кафедри іноземних мов УАБС Р.В. Миленкова запросила колег на виставку своїх картин у галерею «Академічна», викладачі були приємно вражені побаченням. Звичайно, вони знали про її захоплення, однак не сподівались побачити такі зрілі, виконані на професійному рівні, твори. Сподобались роботи молодого викладача і студентам.

– У мене вже була раніше персональна виставка, окрім цього, я брала участь у спільних виставках,

організованих творчою групою «Диоген», – розповідає Римма Володимирівна. – І все ж ця, влаштована в стінах рідної академії, для мене особлива.

Нахил до малювання, творчості у Римми проявився ще змалку. Тому дівчина закінчила дитячу художню школу, а потім, навчаючись у педагогічному інституті, – студію під керівництвом відомого художника Бориса Данченка, одержала диплом художника. Доля складалася так, що професією стало викладання іноземних мов (сьогодні вона читає німецьку і латинь). А написання картин – вже захоплення, для якого знайти час за роботою і щоденними домашніми турботами

дуже нелегко.

І все ж твори пишуться. Іноді з натури (як, наприклад, «Ніжність ранкових квітів» чи «На підвіконні»). Але здебільшого це – гра уяви і політ фантазії. І навіть, приступаючи до роботи, художниця не може сказати напевне, що в неї вийде. Головне – вихлюпнути свої емоції, своє світосприйняття чи свій біль.

– Я навіть не хочу давати назви картинам, щоб не нав'язувати глядачам свою думку, – розповідає Римма Володимирівна. – Адже вони можуть сприймати їх зовсім не так, як я. Ось, наприклад, картина «Мій синій птах». У кожного цей птах свій. Кожен прагне його спіймати і утримати. Проте не кожен задоволений своїм синім птахом. Нерідко бувають розчарування, і тоді лю-

дина думає: чи варто було витрачати стільки сил?.. Але це моє сприйняття картин, у кожного ж може бути з цього приводу своя думка.

Більшість картин Р. Миленкової (а це живопис, гафіка, пастель, батик) – глибоко філософські. Можна довго розмірковувати біля твору «Театр для двох». Що єдине цих двох закоханих? Здається, збоку видно все. А насправді це – лише верхівка айсбергу тих складних взаємостосунків, що приховуються під масками. Бо воїстину: «життя – театр, і всі ми в ньому актори». Або ж картина «Загадка буття». Що це насправді? День і ніч, світло і темрява. Добро і зло. А, можливо, і не зло. Адже ніч – це не так уже й погано, це просто інше, ніж день. Словом, постійно у нашому житті

відбувається єдність і боротьба протилежностей. Оригінальний твір «Смерть від запахів перших квітів». Можна відчайдушно, несамовито чимось чи кимось захопитися, заподівавши тим собі непоправної шкоди. Чи варто за це захоплення платити такою дорогою ціною? Напевне, ні. Але ж серцю не накажеш...

Прекрасне, омріяне так важко утримати в руках – надто воно тендітне й крихке, як оці чудові квіти в дівочих руках з картини «Маки».

...Який же він, світ душі Римми Миленкової? Романтичний чи, може, прагматичний?

– Що не прагматичний, то це точно, – розмірковує вголос моя

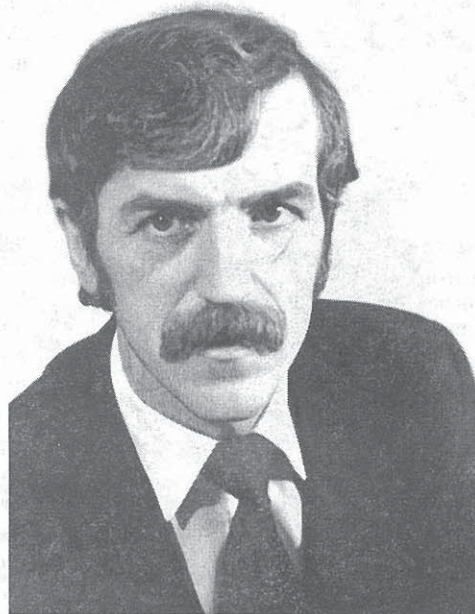
співрозмовниця. Швидше, справді романтичний, відкритий до всього прекрасного, чутливий до всіх мінливостей життя. А ще він багатий на різнобарв'я, яке буває на картинах молодого художника і надовго приковує погляд. А ще... Втім, кожен сприймає його по-своєму, крізь призму свого світобачення.



ОСОБИСТІСТЬ

Віталій ЄФІМЕНКО

ЖИТТЯ ЯК РУХ У НАПРЯМКУ, ПІДКАЗАНОМУ СЕРЦЕМ...



Іван Павлович Мозговий – людина, широко відома у наукових колах України. Доктор філософських наук, член Спеціалізованої Ради з захисту кандидатських та докторських дисертацій Інституту філософії Національної академії наук, член Правління Української асоціації релігієзнавців – перелік регалій і звань цього науковця з 20-річним стажем можна продовжувати довго. А нещодавно послужний список Івана Павловича поповнився ще одним здобутком. Враховуючи воїстину вражаючу активність на ниві науково-дослідницької діяльності, Атестаційна колегія Міністерства освіти і науки України офіційно присвоїла доцентві кафедрі соціально-гуманітарних дисциплін УАБС І. Мозговому вчене звання професора. Таким чином, на сьогодні, в Сумській області налічується 4 доктори філософських наук, що мають вчене звання професора. Прикметно, що двоє з них працюють саме у нашій академії. До речі, І. Мозговий – єдиний в області філософ, що захистився і спеціалізується саме з релігієзнавства.

З цієї нагоди ми зустрілися з Іваном Павловичем, аби привітати його і задати кілька запитань.

– Яким був Ваш шлях у науку, що, зрештою, і привів Вас до вершин фахової досконалості?

– Мене завжди цікавив феномен релігії, вплив релігійного субстрату на формування світоглядно-ціннісних орієнтацій як пересічної особистості, так і суспільства в цілому. Сфера моїх професійних інтересів знаходиться на перетині трьох дисциплін – історії філософії, релігієзнавства та культурології. А це якраз і є тим оптимальним «сплавом», який дає можливість викристалізувати науково обгрунтоване пояснення не лише усього того, що трапилося з людством у минулому, а й опрацювати певні прогностичні передбачення майбутнього. Бо саме дух є рушієм суспільного поступу. А де ще настільки яскраво і повно маніфестує себе дух, як не в містичному спогляданні та релігійній творчості? Саме ці переконання часів ранньої молодості і визначили предметну сферу моїх наукових інтересів. Закінчив я Київський держуніверситет, захистив кандидатську, а згодом – і докторську дисертацію. Обидві роботи стосувалися різних аспектів релігійно-філософського взаємопроникнення і були присвячені дослідженню православ'я у контексті його зв'язків з різними філософськими системами минулого.

– Скажіть кілька слів про Ваш творчий доробок.

– За увесь час моєї наукової діяльності мною підготовлено до друку 87 публікацій. На сьогодні я підготував

ще 3 монографії, видання яких доки що затримується. Нині це – чи не найголовніша проблема, з якою змушений стикатися ледь не кожен вітчизняний науковець. За свої послуги друкарня, як правило, вимагає шалених грошей. От і доводиться розраховувати практично повністю на спонсорську допомогу. Або, як і колись, писати у шухляду...

– Чи підтримуєте Ви контакти з науковцями-релігієзнавцями інших країн? Цікаво, чи й там існують подібні проблеми?

– Я співпрацюю з науковцями Канади та Сполучених Штатів Америки. Починають розвиватися контакти зі спеціалістами Ягеллонського університету, що в Кракові. Крім закордонних зв'язків, маю контакти і у вітчизняному релігійному середовищі. Адже саме тут знаходиться предметна сфера моїх наукових досліджень. У складі відділення релігієзнавства НАНУ ми ведемо планомиру роботу з вивчення різних релігійних течій, що діють нині в Україні. А така діяльність передбачає наявність величезної кількості контактів з багатьма представниками різних конфесій. І це приносить велику користь – адже, коли знаєш чуже, воно перестає здаватися ворожим... Співпрацюю я також і з органами державної влади різних рівнів – з Державним комітетом у справах релігій, обласним управлінням з питань релігій, національностей і міграції тощо. А що стосується проблем, то їх з фінансовим забезпечен-

ням науково-дослідницької діяльності у розвинутих країнах немає зовсім. Може, саме тому, вони й зветься нині розвинутими...

– Що особисто для Вас означає отримання професорського наукового ступеня?

– Як і личить філософові, до різного роду відзнак я намагаюся ставитися по-філософськи. І тому отримання чергового звання, чергового наукового ступеня я розцінюю виключно як стимул і заохочення до подальшого фахового зростання, до вдосконалення власної педагогічної майстерності. Адже зупинятися на досягнутому не можна ні в якому випадку. Бо реальний поступ буде лише там, де має місце копійка праці і постійний рух у напрямку, підказаному серцем...

– І, нарешті, хотілося б почути про Ваш життєвий філософію...

– Ще в дитинстві я поставив собі мету і з того часу їду до її реалізації. Це – велика мета, а інакше вона перестане бути ідеалом і не спонукатиме до дій. У складні хвилини я заспокоюю себе так: я не можу бути впевненим у досягненні мети, але я переконаний у тому, що завжди прагнутому до неї. Така переконаність допомагає розв'язувати життєві проблеми, досягати успіхів і переборювати невдачі. Отже, немає рубежу, досягнувши якого, можна сказати словами Фауста: «Мить, зупинись! Ти прекрасна!..» Рух до прекрасного, досконалого, величного ніколи не припиняється. Вічний пошук – це і є моє кредо...

БРЕЙН-РИНГ

Антоніна Кохан, Наталія ДАНИЛЕНКО

ЛІРИЧНЕ

Анастасія ЗУБАНЬ

ІНТЕЛЕКТ «АВАДДОНУ» ВИБОРОВ «БРОНЗУ»

У спортивному залі Української академії банківської справи відбувся відкритий чемпіонат міста з інтелектуальної гри „Брейн-ринг”

У ньому взяли участь команди вищих навчальних закладів, шкіл, різних організацій. Влаштували цей цікавий захід управління сім'ї, молоді та туризму міської ради, міський інтелект-клуб (керівник Галина Боровик), що діє при Палаці дітей та юнацтва, та Українська академія банківської справи. Відрадно, що з 26 команд-учасниць 6 представляли наш вуз.

Інтелектуальні змагання видалися напруженими і захоплюючими. Після першого дня гри до відбіркового туру потрапило 13 команд, в тому числі 3 – академії: «Авоська», «Пілігрими», «ВУХО». Втім, по праву можна назвати ще одну команду – студентську збірну «Аваддон», 5 із шести гравців якої – студенти УАБС.

У наступних іграх нашим командам поталанило менше, але для новачків (в академії інтелект-клуб діє лише другий рік) сама успіш-

на участь у складних змаганнях – це вже престижно. Наші студенти, як і більшість гравців, виявили розум, ерудицію, кмітливість, подарувавши хвилини задоволення глядачам і вболівальникам. Варто зазначити, що здебільшого наші інтелектуали – це не лише кращі студенти, а й активісти громадського життя (Андрій Єфімов, Антон Солодкий, Іван Трубіцин та ін.).

Розповідає президент клубу інтелектуальних ігор УАБС, чемпіон Сум 2001 року з гри «Що? Де? Коли?», віце-чемпіон 2002 року з «Брейн-рингу» Андрій Єфімов:

– Для мене інтелектуальні ігри – це, як кажуть, розрядка нервової системи і зарядка розуму, це захоплює раз і вже не відпускає. В Україні існують і розвиваються спеціальні клуби – їх по кілька існує в кожному великому місті. Цим рухом охоплено понад 100 тисяч українців.

Так, скажімо, в Харкові вже



створено біля 100 команд серед вищих навчальних закладів та різних організацій, існують кілька ліг... Шкода, але відсутність фінансування стає на перешкоді виїзних зустрічей, а це ж такий цінний досвід, якого не здобудеш, зацікавившись на місцевому рівні. Андрій Єфімов щотижня грає в міському інтелект-клубі і проводить ігри в межах академії. Він майже профі, підтримує зв'язки з подібними організаціями в інших

обласних центрах: Запоріжжі, Харкові, здійснює обмін запитаннями для ігор, напрацюваннями сумчан, накопичує власний вантаж ідей та розробок. Перед кожною грою учасники готують масу цікавих запитань, користуючись найрізноманітнішими джерелами інформації: періодикою, різноманітною пізнавальною літературою, Інтернетом, тощо. За словами Андрія, в Банківській академії досить потужний інтелектуальний потенціал і досить цікаві перспективи.

Вагомий внесок у розвиток вузівського інтелект-клубу зробив і випускник академії, нині викладач-стажист Дмитро Лобода.

Абсолютним переможцем чемпіонату стала команда «Евріка-СумДУ». Друге місце виборозила команда школярів «Сестри по божевіллю», які є членами міського інтелект-клубу. На третьому місці-майже наша команда «Аваддон».

Переможці отримали цінні подарунки: електротрайнинки, парасолки, годинники. А проректор з виховної роботи УАБС Т.Шулікова вручила кращим нашим гравцям фірмові академівські футболки.

ХАЙ ЖИВЕ ЖІНОЧА ЛОГІКА!

...О, ні! Тільки не ранок! Але розумію, що нічого не поробиш, і залишається, напевне, встати. Ра-а-а-з! Ну ось – почався день. Перед очима розмаїття відтінків червоного: якісь кульки, квіти і мільйони сердечок. Знову заплющую очі і починаю мислити логічно (хай живе жіноча логіка!): та-а-а... навколо мене багато квітів. Висновок: 8 березня. Пам'ять відразу ж видає: „А клята зимова сесія, забула?” Ні, це забути неможливо. Отже, не 8 березня – точно, і взагалі – до чого ж тут сердечки? Я чудово пам'ятаю, як, до речі, і те, що недавно була зимова сесія з єдиною п'ятіркою з логіки (хай живе жіноча логіка!), – Восьмого березня повинні бути тюльпани і мімізи...



Розплющую очі – сердечко на паличці (досить симпатичне), так... День народження!

Закликаю себе мислити логічно (вкотре). З яких це пір у своїх міркуваннях я оперую лише двома термінами – сесія і логіка (з повною відсутністю останньої в останні 5 хвилин)? Але факт залишається фактом – на вулиці зима, яка намагається маскуватися під весну. Зима, зима, зима...

Які свята зимою? Новий рік – виривається автоматично. Банально! Я можу з упевненістю сказати, що Новий рік не позначений такою характерною атрибутикою, як червоні сердечка. Отже...

– Настю! Скільки можна спати? Виглядаю у вікно і розумію, що тану в його очах. Де можна взяти стільки повітряних кульок? Треба скоріше вибігти на вулицю. Він, напевне, змерз. І ось-ось злетить. Така кількість червоного, що одним великим повітряним серцем мерехтить перед вікном, відкидає всі мої сумніви. Це – день Святого Валентина! Ну, звичайно! Ось чому він обіцяв навчити мене літати...

Стою біля вікна. Заспана, з розпущеним волоссям, і насолоджуюсь його посмішкою на тлі улюбленого червоного. Треба збиратися, інакше він і справді злетить – без мене. Ось тільки напою його кавою і захоплю із собою те симпатичне червоне сердечко...

Отже, хай живе жіноча логіка, але тільки не 14 лютого! Бо в цей день ми маємо право бути безглуздими, чарівними, незвичайними – з повною відсутністю будь-якої логіки. Домовилися? „Домовилися”, – з посмішкою киває мені мій теплий вітер захоплення і приглед. І ховає незрівнянну жіночу логіку в маленьку скарбничку.

ЛІРИЧНЕ

Олена КАПІТОНЕНКО



Без тебе...
Свою життя без тебе продовжаю,
Ты не думай – не жалуюсь я,
А скажу, что тебя вспоминаю
Не тогда, когда счастлива я.

Ты – тот сон, что уже не вернется,
Ты – свеча, что вовек не зажжется,
Ты – мой пройденный путь, дорогой,
Но, поверь, ты теперь не со мной...
16.07.2002

Месіць на небі, устав от волнений
Ищет приюта у веток беріз,
Радует солнце миг твой последний
Огненным шаром из горя и слез.
Сердце стучится в бешеном ритме,
Ласково ноет – приятная боль,
А звезды манят тебя, покровитель
В омут споровших до тла тупиков.
7.09.2002

Будни
Сердце наше страдает
От жестокости всех слов,
От грубейшего жеста,
От неласковых слов,
От того, что порою
Мы не можем узнать,
Что же будет с собою
Через день или пять?
Как же долго всё длится:
Эти будни, они –
Ни за что не вернутся
Сколько их не зови.
май 2002

ТЕСТ

ТРУДОГОЛІК - ЧИ ЛЕДАР

Кожний з нас має певне ставлення до роботи. Для когось – це справжнє пекло, місце куди потрібно зціпивши зуби, їхати кожного дня. Для іншого – це зміст життя. А що таке робота для вас?

Альтруїст
«Тільки б робота була гарна!»

Ці люди ставляться до своєї роботи альтруїстично. Вони, як правило, працюють там, де відчувають, що надають людям реальну допомогу, бачать дійсні результати своєї праці або розуміють, що їх робота, перш за все – суспільно корисна. Звісно, такі люди не будуть працювати безкоштовно і зарплатня для них відіграє далеко не останню роль, але не вирішальну. І якщо робота їм по-справжньому подобається, то вони не підуть на «тихе, тепле» місце, навіть якщо їм запропонують вдвічі більше грошей. Більш того, альтруїсти частіше сприймають роботу, як власну справу, вкладають у неї душу і навіть «частину себе». Таке ставлення до роботи найбільш притаманне жінкам. Чоловіки від подібного, як правило, далекі.

Кар'єрист
«Мене цікавить лише зарплатня та посада. Але я думаю, що ніколи не буду ними повністю задоволений».

Матеріалістичний підхід до роботи. У фокусі співробітника

лише велика зарплатня, бонуси і можливість кар'єрного росту. Таку людину мало цікавить суспільна користь від його діяльності і користь як така. Подібний тип людей настільки заціклений на своїй кар'єрі, що вони можуть переступити через будь-що і будь-кого. Хоч, такі люди, як правило, досягають прихильності босів своєю «людяністю», відкритістю та комунікабельністю. Вони допоможуть вам у складну хвилину порадою, вирішать ваші особисті проблеми, «вилізуть із шкіри», щоб вам догодити і навіть стануть «найкращим другом» свого начальника. Але лише доти, доки самі не стануть великими начальниками. В цьому випадку декорації і сценарій їхньої поведінки різко змінюється.

Індивідуаліст
«У мене класна робота, а сам собі хазяїн, так що...»

Індивідуалістичний підхід до роботи. Людина сприймає роботу, як невід'ємний атрибут свого існування, але не більше. Ці люди, як правило, не завжди дотримуються суворого графіку робочого дня, і можуть в одні дні заціпеніти на

робочому місці на декілька годин, а іншого разу надовго затриматися після роботи, їх головний принцип – «як зручно мені». Шефів така поведінка дратує. Саме таких людей частіше за все й звільняють не за власним бажанням. І абсолютно даремно. Егоїсти у більшості випадків – творчі люди, здатні звернути гори, але тільки під настрій. Егоїсти потребують постійного зростання або хоча б його ілюзії. Тому вони надзвичайно часто змінюють місце роботи і взагалі, довго на одному місці не затримуються.

Пристосуванець
«Робота це не надто прикольно. Але мені потрібні гроші!»

Інструменталістський підхід до роботи. Для таких людей робота – це лише засіб заробітку так необхідних в житті грошей. І якщо роботодавець пропонує мало, інструменталіст просто розвернеться і піде. Його не задовольнить обіцянка про ріст зарплатні у майбутньому. Йому потрібні тільки гроші – тут і зараз. Хоч амбіції такої людини на роботі, як не дивно, невеликі. Такий людини буде достатньо поваги колег і начальства. Більшість «пристосуваниців» – це чоловіки.

ОСВІДЧЕННЯ

А ВЕСНИ ЩЕ НЕ БУЛО...

Ми зустрілись з тобою на початку літа, сподобались одне одному, почали зустрічатися. Літо подарувало нам яскраві спогади про сонце, воду і тепло. Наші почуття тільки зміцнювалися.

Прохолодна дощова осінь внесла свою лепту в наші стосунки. У мене почався новий семестр, нові турботи. А ти продовжував працювати. Ми підтримували одне одного, зігрівали осінь своїм коханням, починаючи помічати в ній не тільки дощ, але і шурхіт падаючого листу, і неповторні барви та запахи золотої пори.

Зима теж не позбавила нас приємних несподіванок: і гра в сніжки, і до кінця не зліплений сніговик, і пам'ятне святкування Нового року, і троянда в знак відмінної задачі зимової сесії. Та хіба все здаєшся?

А вже скоро весна. А її у нас ще не було...

Напевне, коли між двома є кохання, все у них вийде. Адже не пора року визначає стосунки, а, навпаки, стосунки визначають пору.

У нас – це гармонія, взаєморозуміння, радість і, звичайно, кохання. Як хочеться, щоб так було завжди!

Л.

ДОЗВІЛЛЯ

Антоніна КОХАН

У ГУРТОЖИТКУ ЗНАЙШЛОСЯ 40 ПАР...

Напередодні свята усіх закоханих за ініціативою ради гуртожитку академії по вул. Якіра було оголошено конкурс «Знайди свою пару». Олександр Гайдар та Ірина Дядченко взяли на себе чимало організаційних та суто «технічних» питань. При вході в гуртожиток учасники конкурсу отримували першу частинку свого квитка, а другу мали шукати серед своїх співмешканців. Потім парам, які знайшли «половинки», треба було зареєструватися для участі в розігрітій лотереї. Таким чином співпало понад 40 пар. За словами вихователя В.М. Ворони, ажіотаж в гуртожитку важко було стримувати. Серед захопливливих призив були квитки в театр, в кінотеатр «Дружба», на дискотеку в «Романтику», торг, цу-

керки. До речі, не чекаючи ні від кого широких жестів, студенти ще на початку навчального року створили власний благодійний фонд, передбачивши витрати на проведення подібних святкових заходів, призовий фонд, привітання, солодкі столи і т. ін. Тепер фінанси розумно розподіляються за потребами.

Рада гуртожитку – досить впливова організація, яка регулярно проводить свої засідання, напрацьовує програму дій та приймає рішення. Зрештою, так воно і повинно бути, адже невдовзі, після цього спільного життя кожному із студентів доведеться наводити порядок у власній домівці, і тому такий досвід стане у нагоді.